

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska – Janusz

Protokolant: Tomasz Figat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Śródmieście Dariusza Korneluka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 maja 2019 r., 25 czerwca 2019 r. i 13 września 2019 r.

sprawy **C. K.**, syna S. i H. z domu K., urodzonego w dniu (...) w W.,

oskarżonego o to, że

I. w dniu 1 lutego 2019 r. w W. w Alejach (...) na przystanku autobusowym (...) usiłował dokonać rozboju na osobie D. M. w ten sposób, że używając przemocy w postaci bicia pięścią po twarzy spowodował złamanie kości nosowych i kolca nosowego przedniego oraz powierzchowne urazy powłok głowy i liczne otarcia skóry w okolicach twarzy i szyi, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, zażądał wydania w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego oraz portfela, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego i innych obecnych na miejscu osób,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w tym samym miejscu i czasie, co wskazane w punkcie I naruszył nietykalność cielesną M. B. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego pięścią w twarz,

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk;

orzeka

I. oskarżonego **C. K.** w granicach oskarżenia z pkt I-ego uznaje za winnego tego, że w dniu 1 lutego 2019 r. w W. przy ul. (...) na przystanku autobusowym (...), używając wobec D. M. przemocy polegającej na biciu go pięścią po twarzy i szarpaniu za odzież, usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego i portfela, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego i innych osób obecnych na miejscu zdarzenia, czym spowodował u D. M. złamanie kości nosowych z przemieszczeniem odłamów, złamania kolca nosowego przedniego oraz liczne otarcia skóry w okolicach twarzy oraz na szyi, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego C. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II oskarżenia, wyczerpującego znamiona występkę z art. 217 § 1 kk i za to na podstawie art. 217 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeczone w pkt. I i II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt. III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 lutego 2019 r. od godz. 05:25 do dnia 25 września 2019 r.;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego C. K. na rzecz pokrzywdzonego D. M. kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) oraz na rzecz pokrzywdzonego M. B. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 588,00 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych) powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu C. K. z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 5 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 400,00 zł (czteryście złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.